

Veritas vincet

Vilniaus reformatų žinios

Tas Žodis tapo kūnu ir gyveno tarp mūsų, mes regėjome Jo šlovę /Jn.1,14/

1999m gruodis Vilniaus ev. reformatų parapijos tarybos ir seniūnų tarybos informacinis leidinys Nr.10(12)

Su Kalėdų šventėmis ir Naujaisiais Metais !

Štai išengėme į paskutiniuosius Dvidešimtojo amžiaus metus ir baigiame Antrąjį tūkstantmetį nuo Kristaus gimimo. Netruks prabėgti dar metai ir pradėsime jau kitą - 21-į amžių ir Trečiojo tūkstantmečio metus. Krikščioniškame gyvenime tai labiausiai įsimintinos datos.

Istorija mums leido gyventi ir trūsti dieje reikšmingoje krikščionybės metų sandūroje. Beje, neramioje, audringoje, vis dar tebesiblaškančioje ir nevisada randančioje Jėzaus Kristaus skelbiamą gyvenimo tikslą. Jo meilės ir tiesos giliają prasmę.

Sveikiname visus Vilniaus evangelikų reformatų parapijos narius ir kartu visus Lietuvos evangelikus reformatus su Kalėdų šventėmis ir Naujaisiais, 2000-aisiais, metais. Gauskime ir karštai mylėkime prieš daugelį amžių pradėjusią plakti Jėzaus širdį. Tegų Jo šviesieji Kalėdų džiugavimo spinduliai vis ryškiau sušvinta mūsų veiduose ir atneša santarvę bei ramybę. Linkime prasmingai praleisti Naujuosius Metus ir atversti naują, šviesesnę gyvenimo puslapį, laukiant naujojo amžiaus ir tūkstantmečio pradžios.

Vilniaus ev. reformatų parapijos taryba ir seniūnų taryba

Mintys Kalėdų Švenčių proga

"Žodis įsikūnijo ir gyveno tarp mūsų"

Jono 1,14.

Kalėdų naujiena perduota mums evangelistų Mato ir Luko atpasakojimuose ir Jono Evangelijos teologiniame pamokiniame. Visai suprantamas dalykas, kad didelė krikščionių dauguma daugiau laikosi pirmojo atpasakojimo. Kas gi galėtų praeiti nepastebėjęs to meilingo Kalėdų įvykio žavingumo, kaip jis ypačiai pas Luką atpasakotas ?! Nesuskaitomus kartus didžiausių menininkų nupieštas, o taipgi poetų apdainuotas ir muzikų išreikštas balsais! Tas Kalėdų įvykis neginčijamai priklauso dvasiniam žmonijos paveldėjimui.

Bet gi, šio džiugaus įvykio apipavidalinimas lyg pasakos forma turi ir savo neigiamumą. Yra manančių, kad Kalėdos priklausa, girdi, vaikų tikėjimui, kurį galima esą lengvai išbraukti, jei jau esi nebe vaikas, o subrendęs individas. Esą Kalėdų naujieną reikia laikyti tik meilinga, žavinga poezija, kuri svarbi tik pačių kalėdinių apeigų malonios nuotaikos suteikimui. Deja, nemastoma, kad ši naujiena suaugusiam žmogui gali pasakyti teisybę, kuri jo gyvenimui privalėtų duoti lemiančios reikšmės.

Šis žmonių paviršutiniškumas daug mažiau paliečia Jono Evangelijos filosofišką pamokinimą. Čia nėra nei piemėnų lauke, nei žvaigždės, kuri nurodo kelią į tvartą Betliejuje Rytų išmintingiesiems karaliams, ieškantiems vaikelio Kristaus. Čia nėra menininkams ką piešti, nerandame medžiagos nei Kalėdų vaidinimams. Čia turime tik didingąjį apreiškimo Žodį: *Žodis tapo Kūnu.*

Ką mano evangelistas Jonas šiuo keistu ir paslaptingu išsireiškimu? Jonas nori pasakyti štai Dievo stebuklingoji malonė įvyko pranašų laikotarpiui baigiantis - Žodis apreiškiamas dar tobuliau. Jis apreiškiamas per Jėzų Kristų. Jau nebeprisigirsta, kaip anksčiau, Žodis tik garsas, per kurį Dievas santykiauja su mumis, dabar yra Žodis - asmuo. Dabar Dievas ne tik kalba, Jis veikia, Jis gyvena mūsų akyse. Žodis - kuris yra iš kūno ir kraujo. Taip "Žodis tapo kūnu ir mes matėme Jo skaistybę." Jonas rašo: "Jame buvo gyvybė, o gyvybė buvo žmonių šviesa." Dabar Dievas yra pats asmenyje, Jėzus Kristus - tai žmogus, kuriame mes sutinkame patį Dievą. Jonas sako: "Ką mes girdėjome, ką mes savo akimis matėme ir ką mūsų rankos čiupinėjo - gyvybės Žodį - tą žodį mes ir skelbiame. Todėl nėra jokio kito apreiškimo ir išganymo kaip tas, apie kurį pranašai sakė, ką Dievas mums Jėzuje ir per Jėzų sako.

Jono parašytos naujienos apie Kalėdų įvykį negalima taip jau lengvai atstumti, kaip kokią "vaikišką legendą". Beveik filosofškai skamba ši trumpa ir mąstymu sunkiai pagaunama naujiena. O vis dėlto ji nėra filosofija, tai įvykis - kuris taip realus, kaip kad realūs du paskutiniai pasauliniai karai. Anas įvykis - tai revoliucija žmonijos vidujume.

Apie šį regimą - neregimą pasaulio įvykį kalba evangelistas Jonas. Ir tai yra tikra Kalėdų naujiena. Tai ne meilingi Mato ir Luko Kalėdų pasakojimai. Ši apreiškimo tiesa yra mums tai, kas mums praveria Dievo širdį ir valią ir mums sako, kad mes esame Dievo akivaizdoje ir kokias mintis Jis mums turi.

Jono žodis pakelia mus iš žemiškos Kalėdų nuotaikos į tai, ką Dievas kiekvienam mūsų nori pasakyti į širdį:

Aš esu tavo Tėvas, pilnas malonės ir tiesos, Kristuje Jėzuje, mano mielame Sūnuje.

Kun. prof. dr. Povilas Jakubėnas /1871-19953/, "Mūsų sparniai Nr.3, 1953 m.,
Kalba netaisyta

 Palaimintas esi
amžinybės sukūry
Tau gieda angelai
Slovė, garbė, Amen.

Tu žeme pamilai,
Nes tu ją padarei
Išgelbėt išėjai
Žmoniją amžinai.

Tu Sūnu mums davai
Tu mus palaiminai
Karalius amžinai
Tau gieda angelai.

Žilvinas Žilvinas

Sveikiniai "Vilniaus reformatų žinioms"

*Ir praėjo, nubėgo jau metai,
Nuvilnijo lyg upė srauni;
Skaitant laikraštį šitą kuklų,
Gera, miela visuomet širdy.*

*Atminimų gražių vis mums teikia,
Daug tikėjimo, meilės, vilčių,
Kad sulauksim laimingo rytojaus
Naujo amžiaus žingsniuojant taku.*

*Kad didvyriškai eisim į priekį,
Kaip tą darė senoliai, tėvai,
O dorybei, vienybei ir tiesai
Visad bus atviri mūs keliai.*

*Skriskit it aras, vilčių palydetas,
Neški gerį ant savo sparnų,
Laukėm, laukiam ir lauksim kiekvienas
Brandžių žodžių, minčių ir žinių.*

Kotryna Naktinytė, Biržai

LAIKRAŠČIO METINĖMS

Jau metai kai leidžiame šį informacinį laikraštėlį Vilniaus parapijai. Imdamiesi leisti pirmą numerį nemanėme, kad taip ilgai "ištempšime". Tapau leidėja p. Jono Jasiukėno lengva ranka pastūmėta: "pabandykit, o gal išeis". Be jo ir kitų pagalbos, paramos, padėrinimo nebūtų šio leidinėlio. Labai būna malonu, kai sutiktas parapijietis sako: "po šio numerio aš išimylėjau Janą Husą" ar paprasčiausiai pasako "ačiū" už suteiktą informaciją apie Lietuvos reformatų gyvenimą dabar ir pracityje.

Kad laikraštėlį būtų lengviau skaityti, galime padėkoti Daliai Pronskietytei, kuri kantriai "tvarko" mūsų rašinius ir vis moko taisyklingos kalbos. Eilėraščių posmais leidinėli puošia įvairių kartų žmonės: Elžbieta Tunkūnienė, Alfredas Naktinis, jo sesuo iš Biržų Kotryna Naktinytė, Žilvinas Žižiūnas, savo sukurtas eiles ir giesmes padovanoja Jonas Jasiukėnas, parašyti ar išversti niekada neatsisako studentė Inga Cuprevaitė. Kai kurie nenorėdami skelbti savo pavardės, tiesiog atsiunčia ar atneša savo parašytas mintis, sakydami: gal jums tiks. Ačiū Jonui Naktiniui ir Irenai Petrylienei, ačiū Renatai Šernaitei, kurie padeda mūsų "Vilniaus reformatų žinioms" išvysti pasaulį. Ačiū visiems, kurie patys pasidauginatė nedideliu tiražu ir sunkiomis sąlygomis leidžiamą mūsų laikraštėlį, kurie pasidalinatė juo su artimaisiais ir draugais, ačiū kurie išdrįstate ir parašote nors keletą eilučių. Žinokite, mums visiems kartu bus lengviau iškęsti.

Mes esam ne profesionalai, skirtingų profesijų ir mums daug maloniau būtų ne rašyti, o skaityti kitų leidžiamas žinias reformatams. Bet darau ką galiu ir kaip moku, Martyno Liuterio žodžiais tariant, "visiškai sutinku, kad kiti gali geriau nei aš ištaisyti esamą padėti, bet, kadangi jie tyli, tai to siekiu aš ir siekiu taip, kaip moku".

Viena iš leidėjų D.Gudliauskienė

* * *

*Šitas amžius judrus ir audringas,
Jis banguoja kovų sukuriams.
Tas, kas ieško tiesos - išmintingas-
Mato blogio paslėptas gijas.*

*Svetimieji tikyba niokojo,
Sklaidė vėtros gretas negausias.
Mūsų laikraštis rodė tikrovę,
Nuolat kėlė vertybes senas.*

*Savo laikraščiu pramušėm tylą,
Netylėjom - tam daug priežasčių.
Nors, gal būt, į visus neprabilom,
Neapsakėm daugybės bėdų.*

*Nebijokim erškėčių vainiko,
Tiesos žodį mes skleiskim viešai,
Dorą kelią pratęskim garbingai,
Kuriuo žengė brangieji tėvai.*

*Visi tie, kam brangi mūs tikyba
Prisidėkit prie mūsų spaudos.
Jūsų mintys ir straipsniai rašyti
Širdis jungs mūs viliam rytdienos.*

A.N.

KAS TIE KURATORIAI IR KOKIA JŲ PASKIRTIS PRAEITYJE IR DABAR

Lietuvos ev. reformatų Bažnyčia turi seną 400 metų / dabar jau 440 metų - past. D.G./ praeitį. Jau iš pat pradžių šios Bažnyčios gyvenimas ryškiai išsiskyrė iš kitų Bažnyčių savo originalia vidaus santvarka. Jos organizacinis gyvenimas visą laiką grindžiamas grynai demokratiniiais principais. Lietuvos Reformatų Bažnyčios gyvenimą vairuoja kolektyvas, susidedąs iš dvasininkų ir pasauliečių. Nuo pat viduramžių / 1637 m. - past. D.G./ ligi XIX a. pr. šio kolektyvo pasauliečius atstovavo, su labai mažomis išimtimis, bajorų luomas. Tai buvo savaimė suprantama, nes jie materialiai buvo pajėgūs. Jie rūpinosi, kad Bažnyčia materialiai būtų pajėgi atlikti savo uždavinius. Jie buvo šios Bažnyčios išlaikytojai. Jie skyrė - aukojo bažnyčių ūkiui žemes ir miškų plotus, jie nuolatos papildė Bažnyčios iždą. Jau nuo seniausių laikų Sinodas šiuos pasauliečius parinkdavo iš daugiau susipratusių, moraliai sveikų ir Bažnyčios veikloje gyvų žmonių. Šie Bažnyčios vyresnieji, jos ramsčiai, nuo seno vadinami *kuratoriais*. Jie yra renkami visam gyvenimui, jeigu jie, kaip kuratoriai, nepasireiškia priešingoj Bažnyčiai veikloj, nepadarą tokio nusikaltimo, kuris žemina žmogaus vardą prieš valstybę, tautą ar Bažnyčią. Tokiais atvejais kuratoriaus veikla suspenduojama.

Kuratoriai kasmet susirenka į taip vadinamus *metinius sinodus*. Sinoduose, be kuratorių, dalyvauja ir visi dvasininkai kaip lygiateisiai jo dalyviai. Į sinodus yra kviečiami ir *parapijų atstovai*.

Sinodas yra vyriausias Lietuvos Ev. Reformatų Bažnyčios organas. Jis savo posėdžiuose, kurie normaliais laikais tęsdavosi 3-4 dienas, sprendžia Bažnyčios reikalus: priima ir tvirtina samatas, skiria ar atleidžia dvasininkus, renka vykdomąjį organą - *Kolegiją*, keičia ar priima naujus Bažnyčios gyvenimui normuoti nuostatus - *kanonus*, renka naujus kuratorius, aptaria bažnyčių statymo ar remonto klausimus. *Visi Bažnyčios turtai*: žemė, miškai, bažnytiniai pastatai ir kita yra *Sinodo nuosavybė*. Sinodas taip pat rūpinasi ryšių su kitomis Bažnyčiomis palaikymu ar jos būtų valstybės viduje, ar už jos ribų, parenka kandidatus teologijai studijuoti ir juos finansuoja. Sinodas, pasiūlius *dvasininkų sekcijai*, renka vyriausią ev. reformatų Bažnyčios dvasininką - *Generalinį Superintendentą*, o iš vyresnių ir veiklesnių kunigų - *Superintendentus*. Kartais sinodai yra šaukiami ir dažniau, kaip kad buvo 1939 metais, kada buvo atgautas Vilniaus kraštas su tenykšte Reformatų Bažnyčia.

Sinodo metu *kuratoriai turi atskirus ir uždarus posėdžius*, jų nutarimai yra pateikiami bendram sinodo balsavimui.

Sinodo nutarimams vykdyti yra išrenkamas vykdomasis organas - *Kolegija*. Ji *renkama 3 metams iš 8 narių: 4 dvasininkų ir 4 pasauliečių*. *Kolegijos prezidentu* turi būti renkamas pasaulietis, o *vice prezidentu* - vyriausias dvasininkas. Iždo globa ir Kolegijos reikalų vedimas ir tvarkymas taip pat pavedama pasauliečiams. *Visas Kolegijos sąstatas renkamas tik iš kuratorių ir dvasininkų*.

Tiek sinodo, tiek kolegijos posėdžiuose viskas sprendžiama balsų dauguma. Sinodui vadovauti kasmet renkamas *Sinodo direktorius pasaulietis ir Sinodo sekretoriatas*. Kolegijos posėdžiuose pirmininkauja jos prezidentas.

Kolegija kasmet sinodui pateikia pilną apyskaitą, naujų darbų planus. Sinodas tai priima arba atmeta. *Sinodui apyskaitą taip pat duoda ir dvasininkai*. Visi *sinodo nutarimai* ir priimti *kanonai* surašomi sinodo protokoluose.

Kiekvieno kuratoriaus pareiga yra aktyviai dalyvauti sinodo posėdžiuose, sveikai reikštis Bažnyčios veikloje, pildyti sinodo uždėtas pareigas. Kuratorius koreguoja visą bažnytinį gyvenimą. Iš kuratoriaus yra reikalaujama daugiau negu iš eilinio Bažnyčios nario. Šias garbingas pareigas kuratorius stengiasi atlikti aktyviai dalyvaudamas parapijos veikloje, lankydamas pamaldas, gindamas bendrus reformatų reikalus ir gyvendamas pavyzdinę šeimą ir visuomenės gyvenimą. Kuratorius šias pareigas prisiima laisvu noru. Jei tos pareigos nesiderina su jo charakteriu ar būdo savybėmis, jis nuo jų gali atsisakyti pareikšdamas raštu Kolegijai ar prašydamas sinodą nuo tų pareigų jį atleisti.

Kuratorių pareiga išsaugoti mūsų Bažnyčios tradicijas, jas persodinti mūsų priaugančioje kartoje, neleisti užmiršti pasaulio mums artimoms Bažnyčioms apie mūsų Bažnyčią.

Jei kuratoriai turi pakankamai idealizmo, tada užteks jėgų atsispirti prieš asmenines silpnybes ir turės noro aukotis. Čia ir paaiškės, su kokiū moraliniu kapitalu gyvena kuratoriai, kiek jie yra tvirti kaip reformatai.

Tarpukaryje Lietuvos Reformatų Bažnyčios Sinodas pradėjo suteikinti nusipelnusiems Lietuvai ar Lietuvos reformatų Bažnyčiai žmonėms Garbės kuratoriaus vardus.

Garbės kuratoriaus vardai buvo suteikti:

1. 1922 m. birželio 24 d. Sinodas Biržuose suteikė Garbės kuratoriaus vardą svečiui iš Amerikos **J.J.Good'ui**.
2. 1932 m. birželio 24 d. Sinodas Biržuose Garbės kuratoriumi išrinko škotą iš Edinburgo prof. **James Y.Simpson'ą** - Anglijos ministro pirmininko Rytų Europos reikalų patarėją ir Lietuvos - Latvijos sienos nustatymo arbitražą.
3. 1949 m. išeivijos lietuvių reformatų Sinodas Čikagoje Garbės kuratoriaus vardą suteikė prof. **Vaclovui Biržiškai** - pirmam ir, atrodo, vieninteliam iš lietuvių.
4. Ketvirtas, kuriam LERB Sinodas išeivijoje suteikė Garbės kuratoriaus vardą buvo Pasaulinės Reformuotų Bažnyčių Sąjungos /WARC/ gen. sekretorius šveicaras kun. **M.Pradervand'as**.

Garbės kuratorių Vaclovą Biržišką / 1884.XII. 2 - 1956. I. 2 /
prisimenant

Vaclovas Biržiška - vienas iš keturių nepriklausančių Lietuvos reformatų Bažnyčiai, kuriems Lietuvos ev. reformatų Bažnyčios Sinodas suteikė Garbės kuratoriaus vardą. Tai asmenybė, kuri didžiai nusipelnė Lietuvos kultūrai, istorijai, artimai bendravo su reformatų Bažnyčios vadovais Lietuvoje ir išeivijoje.

V.Biržiška gimė 1884 metais Vieکشniuose, Akmenės rj. Be jo šeimoje augo dar du broliai, kurie taip pat buvo žymūs žmonės, garsino Lietuvos vardą. Visi trys buvo pasitraukę į užsienį, atkūrus Nepriklausomą Lietuvą, jiems Vieکشniuose buvo pastatytas paminklas.

Vaclovas Biržiška studijavo Peterburgo universitete teisę. Baigęs grįžo į Lietuvą, vertėsi advokatūra Vilniuje ir Šiauliuose. 1919 m. buvo Tarybų Lietuvos švietimo liaudies komisaru. Nuo 1922 m. Kauno universitete dėstė teisę, bibliografiją ir knygų istoriją, nuo 1924 m. - profesorius, 1940-41 m.m. Vilniaus universiteto bibliotekos direktorius, teisės fakulteto dekanas, 1944 m. pasitraukė į Vakarų, nuo 1949 m. gyveno JAV.

V.Biržiška 1922 - 26 m.m. redagavo bibliografinį leidinį "Knygos", 1928 -43 m.m. - "Bibliografijos žinias", 1933 -44 m.m. "Lietuviškąją enciklopediją", 1937 -40 m.m. - "Mūsų senovę".

Svarbiausi jo darbai : "Lietuvos bibliografija", apimanti 1547 - 1910 metų lietuviškus leidinius, bibliografijos veikalas "Aleksandrynas", apimantis lietuvių raštiją iki 1865 metų, slapyvardžių žodynėlis "Lietuviškieji slapyvardžiai ir slapyraidės".

1949 m. Vaclovui Biržiškai pirmam, ir kol kas vieninteliam, iš lietuvių buvo suteiktas Lietuvos ev. reformatų Bažnyčios Garbės kuratoriaus vardas.

Parengta pagal "Mūsų sparnus" Nr.13 1963 m., Lietuvių tarybinę enciklopediją.

30 metų nuo kuratoriaus Mykolo Plepio mirties / 1891 11 04 - 1969 12 25/

Gimęs 1891 m. lapkričio mėn. 4 d. Pakapynės km., Papilio vls., pakrikštytas Papilio bažnyčioje kun. Kadaro. Baigė Biržų pradžios mokyklą, o 1908 m. Biržuose įsteigus keturklasę miesto mokyklą, į ją įstojo ir baigė. Vėliau dirbo telegrafistu Panevėžyje. Per I Pasaulinį karą pašauktam į caro kariuomenę Plepiui teko būti Rumunijoje, Austrijoje, Lenkijoje. Užsitarnavo puskarininkio laipsnį. 1917 m. grįžo į Lietuvą, dalyvavo Nepriklausomybės kare Panevėžio batalione. Po karo dirbo Biržų pašte, po kelerių metų buvo paskirtas pašto viršininku. 1928 m. vedė Mariją Dubauskaitę, su kuria susilaukė vaikų - Vlodo ir Irenos. 1930 - 34 m.m. redagavo "Biržų žinias", rašė eiles, vedamuosius straipsnius, feljetonus, vaidindavo "Mūzos" draugijos rengiamuose spektakliuose.

Baigiantis II Pasauliniam karui su šeima pasitraukė į Vokietiją, ten Hamburge 1949 m. netikėtai mirė jo mylima žmona. Tais pačiais metais su vaikais atvyko į JAV, Čikagą.

Mykolas Plepys buvo uolus reformatas. Buvo išrinktas Lietuvos Ev.Reformatų Bažnyčios kuratoriumi, dalyvaudavo visuose Sinoduose. Išeivijoje jis taip pat įsijungė į kultūrinį lietuvišką darbą. Rašinėjo į "Naujienas", o 1951 m. Lietuvos Ev.Reformatų Kolegijai pradėjus leisti žurnalą "Mūsų sparnai", tapo nuolatinio jo bendradarbiu. 1959 m. buvo išrinktas žurnalo redakcijos komisijos nariu. Nuo 1961 m. beveik iki mirties buvo "Mūsų sparnų" teksto rinkėju ir paruošė spaudai 17 numerių. Be to, rašė žurnalui daug įvairių straipsnių. M.Plepys keliomis kalbomis skaitė literatūrą apie Reformaciją. Susidomėjęs čekų reformatoriaus Jano Huso asmenybe išvertė iš ukrainiečių kalbos Z.Byčinskio knygą "Janas Husas". Knyga, deja, lietuvių ev. spaudos centro Čikagoje išleista jau po vertėjo mirties - 1970 metais. Pakartota Apyaušrio 1995 m. Vilniuje.

Artimieji ir pažįstami Plepį prisimena kaip kultūringą, geros širdies žmogų, mylėjusį Lietuvą, savo Bažnyčią, troškusį Joms laisvės. M.Plepys palaidotas Čikagos Lietuvių tautinėse kapinėse.

Man labai gera, kad po tiek daug metų galiu pagerbti savo brangaus dėdės Mykolo - mamos, Onos Pronskietienės, brolio - atminimą. Su giliu liūdesiu turiu pranešti, kad šių metų vasarą, būdama 66 metų, mirė M.Plepio duktė Irena.

Pasinaudojau "Mūsų sparnų" Nr.28, 1970 m. ir Bostone išleistos Lietuvių enciklopedijos 23 t.

Dalia Pronskietytė

KOKIE MES, KRIKŠČIONYS, TURIME BŪTI VIENI KITIEMS

Mes daug ką galime padaryti vieni kitiems, kad kartu augtume kaip Kristaus kūnas. Pamaldžiai perskaitykite, kaip galite tarnauti Viešpačiui ir būti palaima vieni kitiems šeimoje ir bažnyčioje. Būtume gerąja jėga Bažnyčios gyvenime mūsų Viešpaties garbei.

1. Priimkite vienas iš kito garbę /Jn. 5:44/
2. Mylėkite vienas kitą /Jn. 13:34/
3. Lenktyniaukite tarpusavio pagarba /Rom. 12:10/
4. Priimkite vienas kitą /Rom 15:7/
5. Gyvenkite darnoje vienas su kitu /Rom.12:16/
6. Ugdykite vienas kitą /Rom. 14:19/
7. Perspėkite vienas kitą /Rom. 15:20/
8. Sveikinkite vienas kitą /1Kor. 16:20/
9. Nešiokite vienas kito našią /Gal. 6:2/
10. Tarnaukite vienas kitam arba patarnaukite vienas kitam /Gal. 5:13; /1 Pet. 4:10/
11. Pakęskite vienas kitą /Ef. 4:2/
12. Nemeluokite vienas kitam /Kol. 3:9/
13. Melskitės vienas už kitą /Rom. 15:30/
14. Paguoskite vienas kitą /1 Tes. 4:18/
15. Neapkalbėkite vienas kito /Jok. 4:11/
16. Draugaukite vienas su kitu /1 Jn. 1:7/
17. Būkite nuolankūs vienas prieš kitą /Pet. 5:5; Ef. 5:21/
18. Rūpinkitės vienas kitu / 1Kor. 12:25/
19. Mokykite vienas kitą /Kol. 3:16/
20. Nesiskųskite vienas kitu, idant nebūtumėte teisiami /Jok. 5:9/.

Jack Sin

"The Protestant review", Australijos Presbiterionų Reformuotos Bažnyčios žurnalas.

Iš anglų kalbos išvertė Inga Cuprevaitė

Toliau spausdiname išeivijos superint. kun. Povilo Dilio /1905-1995/ straipsnį "Kas yra reformatai", išspausdintą "Mūsų sparnuose" Nr.8-9, 1954 m.

EVANGELIKŲ REFORMATŲ TIKĖJIMO PAGRINDAI

1. Šventasis Raštas

Visos per Reformaciją kilusios Bažnyčios grįžo prie krikščionybės šaltinio - prie Dievo valios apreiškimo Šventame Rašte. Reformatų Bažnyčia pripažįsta Šventą Raštą, tai yra 39 Senojo Testamento knygas ir 27 Naujojo, esant tikėjimo pagrindui, tobuliausiu mokslu apie žmonių išganymą. Reformatų Bažnyčia laikosi pažiūros, kad Šv.Rašto autoriai buvo Dievo įkvėpti žmonės; tiki į žodišką (tikslią) Biblijos turinio inspiraciją. Laikui bėgant, be aukščiau išvardintų Šv.Rašto knygų, vis didesnės reikšmės įgavo "apokrifinės knygos" (tiksliau - paslėptos), kaip Tobijaus, Menaso Malda ir kt. Sename Testamente ir Petro Evangelija bei kt. Naujajame. Tos knygos turi reikšmės atskiram krikščioniui, tačiau jos savo reikšme neprilygsta Šv.Raštui. Vieninteliu patikimu Šv.Rašto tekstu reformatų Bažnyčia laiko originalo kalbą, t.y. hebrajų ir dalinai aramėjų Senajame ir graikų Naujajame Testamente.

2. Tarnavimas Dievui

Kiekvienas reformatas privalo garbinti Viešpatį Dievą vardan mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus. Šventasis Raštas nemini meldimosi angelams ir šventiesiems danguje. Pagal laišką romėnams 1,7, net ir šventasis nėra be nuodėmės, bet kiekvienas visa širdimi tikintysis būna Kristaus krauju apiplautas ir per Šv.Dvasią pašvęstas Dievui. Reformatų Bažnyčios narys pripažįsta, kad tarp Dievo ir žmogaus yra tik vienas tarpininkas - Dievo Sūnus, Jėzus Kristus. Todėl reformatas nepripažįsta Jėzaus Kristaus Motinos Marijos esant tarpininke tarp Dievo ir žmonių. Šv.Raštas nemini nei nekalto prasidėjimo, nei kūniško Marijos dangun žengimo. Pagal evangelistą Morkų /Mor.6,3/ - Marija turėjo daugiau sūnų, Morkus sako: "Argi jis ne dailidė, ne Marijos sūnus, ne Jokūbo, Juozapo, Judo ir Simono brolis? Ar ir jo seserys ne čia pas mus yra?" Reformatas, remdamasis vien tiktai apreikštu Dievo žodžiu gerbia Mariją, dėkodamas Jam, kad palaimino ją tarp moterų ir pripažino verta pagimdyti mūsų Viešpatį Jėzų Kristų. Kai kuriose "Unitas Lithuaniae" bažnyčiose buvo laikomos pamaldos kovo 25 d. - apr. švn. Mergelei Marijai šventėje. Lenkiškame reformatų bažnyčios giesmyne užsiliko net religinės giesmės apie mergelę Mariją. Reformatas privalo garbinti tik Dievą Tėvą, Dievą Sūnų ir Dievą Šventąją Dvasią (Trejybę). Todėl reformatų bažnyčioje pašalinta visa, kas tam prieštarauja. Remiantis pirmuoju ir antruoju Dievo prisakymu, kad nedarytume sau jokio paveikslų (2 Mozės, 20,1-4), reformatų Bažnyčia pašalina paveikslus, net krucifiksą (pagal Kalviną). Paliktas tik krikščionybės simbolis - kryžius. Taip pat buvo pašalintos Mišios ir altorius, nes reformatų pamaldose nėra kas kart kunigo vis kartojamų aukos momentų, nes tą atliko visiems amžiams pats Kristus ant kryžiaus mirdamas ir tardamas "atlikta". Pasnikas turi antraeilę reikšmę. Jei jo prisilaikoma, tai vien tam, kad atsitrauktume nuo žemiškų reikalų.

Pamaldos susideda iš giesmių ir psalmių giedojimo, maldų, Šv.Rašto skaitymo ir pamokslo. Pamaldų tvarka yra paprasta - tokia, kokią turėjo pirmieji krikščionys. Vietoje altoriaus yra Dievo Stalas. Žiūrint papročių, kai kuriose reformatų bažnyčiose tikintieji klaupiasi maldos laiku, kitose meldžiasi stovėdami.

Reformatų Bažnyčia šventėmis laiko vien sekmadienius ir sekančias dienas: Jėzaus gimimas /Šv.Kalėdos/, Jėzaus - vaikelio apipjaustymas žydų papročiu /Naujieji Metai/, Jėzaus mirtis /Didysis Penktadienis/, prisikėlimas /Šv Velykos/, Dangun žengimas /Šeštinės/, Šventosios Dvasios išliejimas /Sekminės/.

Kalba netaisyta

Povilas Dilys "Mūsų sparnai" Nr. 8-9, 1954 m.

Nauji reformatų darbai

Lietuvos reformatai evangelišku knygų trūkumą bando užpildyti patys.

Jau keletą teologijos konspekto sąsiuvinių yra parašęs *kaunietis Arūnas Girlius*. Paskutinis mus pasiekęs jo darbas - 8 sąsiuvinis: *Ut unum sunt * Tegul visi bus viena. Kas yra ekumenizmo kliuviniai?*, paskirtas ekumenijos klausimams: Bažnyčių ekumeninei veiklai pasaulyje ir pas mus bei antiekumenijai Lietuvos ev. reformatų Bažnyčioje. Jame spausdinamas Prahos Karlo universiteto evangelikų teologijos fakulteto profesoriaus kun. emerito Josef Smolik straipsnis, kuriame rašoma: "Ekumenija yra Dievo dovana mūsų šimtmečiui ir viltis sekančiam tūkstantmečiui. Aš esu įsitikinęs, kai ateities Bažnyčios istorikai atsigręš į mūsų šimtmetį, tai jiems kaip didžiausias šimtmečio pasiekimas bus ekumenija ir niekas kita".

Vilniaus reformatų parapijos narė *Liuda Danauskienė* parengė didelės apimties darbą: *"Mūsų tikėjimas. Evangelikų reformatų konfesija"*. Liuda 29 puslapiuose pateikia savo išmąstyta supratimą apie reformatų tikėjimą. Darbas suskirstytas į šias dalis: Tikėjimo ištakos, Bažnyčia, Apeigų formos, Sakramentai, Įsakymai, Išganymas, Predestinacija (lemtis), Eschatologija (gr. eschatos - paskutinis. Eschatologija - tai krikščioniškų pažiūrų teorija apie žmogaus, žmonijos ir pasaulio likimą). Pagal galimybes stengsimės jus plačiau supažindinti su šiais darbais.

Vilniaus parapijietis Alfredas Naktinis, kurio eilėraščių esame spausdinę ir mūsų laikraštelyje, parengė eilėraščių knygą *"Gyvenimo ratai"*. Šios knygos pristatymas įvyko lapkričio 20 d. Vilniaus biržiečių "Krivulėje". Pagal jo eiles sukurtas lyriškas dainas jautriai padainavo liaudies muzikos ansamblis iš Germanišio. Su šio kolektyvo vadove Alfredas ir kai kurie mūsų Vilniaus biržiečiai susipažino ir susidraugavo Germanišio stovykloje, į kurią užpraitą vasarą buvo suvažiavę ne tik krivuliečių vaikai, bet ir tėvai, seneliai. Kūrybinė draugystė tęsiasi ir štai šįkart germaniškiečiai atvyko į "Krivulę" ne tik su didžiuliu tortu, alumi, bet ir Alfredo eiles pavertę skambiomis dainomis.

Gal ir daugiau talentų yra mūsų parapijoje? Papasakokite, parašykite mums, visiems bus įdomu ir naudinga sužinoti.

Dalija Gudliauskienė

Naujos knygos

Neseniai knygynuose pasirodė *Raimondos Ragauskienės* knyga *"Barbora Radvilaitė"*. Knyga įdomi ne tik tuo, kad visiškai iš kitos pusės negu lenkų autoriai pasakoja apie kung. Jurgio Radvilos Pergalingojo dukterį, Mikalojaus Radvilos Rudojo seserį, reformatų tikėjimo įkūrėją Lietuvoje Mikalojaus Radvilos Juodojo pusseserę, Žygimanto Augusto žmoną, Lenkijos - Lietuvos karalienę Barborą Radvilaitę, bet taip pat pateikia žinių apie XVI amžiaus kitas Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės didikas - reformates, kurios fundavo, buvo reformatų bažnyčių mecenatėmis, globėjomis Lietuvos ir dabartinės Baltarusijos teritorijoje. Tai iškilios to meto moterys: Mikalojaus Radvilos Juodojo žmona Elžbieta Šidlovecka - Radvilienė, jų dukra Elžbieta Radvilaitė - Mielecka, Barbaros sesuo Ona Radvilaitė - Kiškienė, Žemaitijos reformatų globėja Sofija Vnučkienė, vėlesnės kartos Sofija Radvilaitė - Dorohostajska. Tikriausiai neklysiu sakydama, kad lietuviškoje literatūroje pirmą kartą taip plačiai paminėtos lietuviškos reformatos moterys, nušviestas jų gyvenimas ir veikla.

D.Gudliauskienė

Pamažu nyksta istorijos dėmės

Skurdžios ir neretai tendencingos istorinės žinios apie Reformaciją Lietuvoje negalėjo ir negali tenkinti ypač mokslinės visuomenės. Apie protestantizmą Lietuvoje netgi A.Šapokos istorijoje skirta vos trys puslapiai. Apie daugelį Reformacijos istorinių faktų dažnai nutylima. Vilniaus Stepono Batoro universiteto steigimo pradžia buvo nukelta net 40 metų vėliau, neleidus veikti ir augti aukštesniajai A.Kulviečio protestantiškajai mokyklai.

Plačiau apie Reformaciją buvo rašoma po Pirmojo pasaulinio karo atsikūrusios Lietuvos protestantiškųjų Bažnyčių ir ypač reformatų bažnyčios leidiniuose. Tačiau daug sumanymų nespėta įgyvendinti. Išeivijoje išleistos dvi Jokūbo Kregždės knygos - "Reformacija Lietuvoje" ir "Lietuvos reformatų raštija" iš dalies šią spragą užpildė. Beje, išeivijos Lietuvių ev. reformatų žurnalas "Mūsų sparnai" savo puslapiuose yra

atspausdinęs taip pat labai daug neikainojamos medžiagos, liečiančios Lietuvos ev. reformatų Bažnyčios istoriją. Laukia jos susistemimas.

Štai dabar mūsų rankose naujai išleistas didelio formato, 648 puslapių Lietuvos istorijos instituto leidinys - Ingės Lukšaitės parengta knyga "Reformacija Lietuvos Didžiojoje Kunigaikštystėje ir Mažojoje Lietuvoje". Tai kapitalinis veikalas, kartu ir žymiu mastu užpildantis didžiulę, beveik dviejų šimtmečių Lietuvos istorijos spragą, jos juodąsias istorijos dėmes. Be abejo, knyga labai svarbi protestantiškosioms Lietuvos bendruomenėms kaip jų istorinio pažinimo vertybė.

Knygos autorės, istorikės mokslininkės, humanitarinių mokslų daktarės, VDU docentės, Lietuvos istorijos instituto darbuotojos, beje aktyvios Lietuvos Reformacijos istorijos ir kultūros draugijos narės Ingės Lukšaitės tai jau penktoji parengta knyga. Kaip šios srities tyrinėtojos ankstesnieji jos parengti leidiniai tam tikru mastu taip pat susiję su Reformacija Lietuvoje. Dabar išleistoje knygoje, remiantis istoriniais dokumentais, aprašomi įvykiai Lietuvos Didžiosios Kunigaikštystės ir Mažosios Lietuvos kultūroje XVI amžiuje ir XVII amžiaus pradžioje, Reformacijos mastas, kryptys ir indėlis vykusiuose kultūros procesuose šioje teritorijoje. Autorė ieškojo iki šiol nepažintos istorinės medžiagos, svarstė jau žinomų faktų interpretacijas, siekė suprasti ir analizuoti bendrąsias kultūros raidos slinktis. Manome, kad jai tai pavyko.

Linkime knygos autorei ir toliau purenti jos jau gerokai praremtus, bet dar vis užžėlusius Lietuvos Reformacijos istorijos dirvonus.

Jonas Jasiukėnas

APEIGŲ FORMOS

Pamaldos

Vienas iš reformatų obalsių skelbia - Soli Deo gloria /Vienam Dievui garbė/. Jis išreiškia svarbiausią principą, kad krikščionis privalo garbinti Dievą ne tik įvairiomis apeigų formomis, bet visu savo gyvenimu: "Dievas nori, kad mes žinotume kuo remiasi tikrasis šlovinimas ir apsisaugotume nuo visokių prietarų ir materializuotų kultūr"/J.Kalvinas.Katekizmas, 23 sk./. Bet visų svarbiausia yra Dievo šlovinimas - pamaldos. Pamaldose geriausiai išsipildo pagrindinis Bažnyčios uždavinys - Evangelijos skelbimas /t.p. ir kituose bažnytiniuose veiksmuose pagrindinę vietą užima Šv.Rašto skaitymas ir apmąstymai/. Pamaldos vyksta tam tikroje vietoje ir tam tikru laiku ir turi visuomeninį charakterį. Jose yra du kulminaciniai momentai: Švento rašto skaitymas ir apmąstymas / vadinamas girdimu Žodžiu/ ir Viešpaties Vakarienė /vad. matomu Žodžiu/, taip pat būna pamaldos ir be Šv.Vakarienės. Šv.Krikštas yra sakramentas ir paprastai būna per pamaldas, bet gali būti ir kitur. Šv.Vakarienė paprastai teikiama per pamaldas ir Kalvino nurodymu ją būtina priimti 4 kartus per metus. Pamaldos - viešas bendruomenės t.y. surinkimo susirinkimas /žodis surinkimas kildinamas iš žodžio "susirinkti" ir apibūdina tuos, kurie renkasi viešam Dievo šlovinimui, savo tikėjimo ir dvasinio gyvenimo stiprinimui/. Čia svarbiausia reikšmę turi tai, kad Dievo Žodis laisvai plauktų nuo Dievo iki žmogaus ir galėtų sukelti jame gyvą atgarsį. Tuo pačiu tikinčiajam jis yra priemonė siekti glaudaus ryšio su Dievu, žadina jį tikram krikščioniškam gyvenimui.

Apaštų prisakymu /Hebr.10,24-25/ didelė reikšmė skiriama sistemingam dalyvavimui pamaldose. Liturgija susideda iš: 1. maldos (t.y.giesmės - giedamos maldos); 2. Šv.Rašto skaitymas ir pamokymas /pamokslas/; 3. tikėjimo išpažinimas; 4. sakramentų teikimas - Šv.Vakarienė ir Šv.Krikštas. Tokia tvarka privaloma kiekvienai parapijai ir šio krašto bažnyčiai.

Daugumoje reformuotų Bažnyčių, o Lietuvos reformatų bažnyčiose Didžiosios Agendos nustatyta tokia liturginė tvarka: giesmė, introit (psalmių giedojimas arba skaitymas ir kt. biblijinių tekstų skaitymas), Dievo šlovinimas Šventoje Trejybėje, visuotinis nuodėmių išpažinimas, atgailos malda, Šv. Rašto teksto skaitymas, tikėjimo išpažinimas /dažniausiai apaštališkasis/, giesmė, pamokslas, muzikinis intarpas, skelbimai, vėl giesmė, Didžioji malda, tam tikrais laikotarpiais Viešpaties Vakarienė ir su ja susijusi liturgija, Aarono palaiminimas ir pabaigos giesmė bei palinkėjimas ramybės ir užbaigiama individualia malda. Per maldas pagal tradiciją kai kuriose bažnyčiose klaupiamasi, kai kuriose meldžiamasi stovint. Vyrauja gana didelė laisvė parenkant liturginius tekstus, dvasininkas pritaiko tekstus tam tikrai situacijai ir Dievo Žodžio tematikai. Maldos, kalbamos per pamaldas, neturi nustatytos formos (išskyrus nuodėmių išpažinimo ir Šv.Komunijos, bet ir tai nėra taisyklė), dvasininkas improvizuoja, jos siejamos su pamokslu, turi aktualius to momento motyvus: padėka, prašymas ir t.t.

Pamokslas - tai biblijinio teksto aiškinimas. Nors reformuota Bažnyčia pripažįsta perikopas (skaitomas tekstas patvirtintas visų krikščioniškų Bažnyčių sekmadieniams ir bažnytinių metų šventėms), jos nėra privalomos. Išskirtinis reformuotų pamaldų bruožas yra t.v. lectio continua /skaitymas ir aiškinimas Biblijos knygų nuosekliai skyrius po skyrius/.

1999 metų Reformatų Bažnyčios Jubiliejai

500 metų, kai gimė **Jonas Laskis** /1499-1560/ - reformatų Bažnyčios Lietuvoje steigėjas, organizatorius, siekęs sukurti nacionalinę Kalvino mokslu pagrįstą Bažnyčią Lietuvos - Lenkijos Valstybėje.

490 metų, kai gimė didysis Reformatorius **Jonas Kalvinas** /Jean Calvin 1509-1564/ .

460 metų, kai broliai liuteronai gavo pirmąją privilegiją steigti **Bažnyčią, paremtą Liuterio mokslu**.

460 metų, kai Vilniuje buvo įsteigta **Abraomo Kulviečio** kalvinistinių pažiūrų pirmoji aukštesnioji mokykla Lietuvoje - **Kolegija /1539 - 1542 /**.

Prieš 450 metų protestantas karalius **Eduardas VI** įgyvendino kalvinistinės Bažnyčios reformą Anglijos karalystėje.

440 metų, kai Lietuvos reformatai priėmė **presbiterionišką Bažnyčios ir pamaldų tvarką**.

Prieš 420 metų **Jonas Bretkūnas** pradėjo versti į lietuvių kalbą **Bibliją**, (vertė 1579 - 1590 metais), kuri, deja, nebuvo atspausdinta, bet vėlesnieji vertėjai naudojo jo rankraščiu.

400 metų, kai Vilniuje /1599 m./ įvyko 4-ių Bažnyčių: liuteronų, reformatų, čekų brolių ir ortodoksų **bendras Sinodas**, sudaręs generalinę konfederaciją.

Prieš 80 metų /1919 06 23-23/ įvyko pirmasis Nepriklausomos Lietuvos evangelikų reformatų Bažnyčios **Sinodas Švobiškyje**, prezidentu buvo išrinktas jau ne bajorų kilmės kuratorius **Baltrus Grybė**.

70 metų /1929 m./, kai buvo įsteigta **Lietuvos ev. reformačių Moterų Draugija**, Centro valdybos pirmininke išrinkta **Klara Šepetienė** /1879 - 1964/ - kunigo **Jono Šepečio** žmona. Ji vadovavo draugijai iki II-ojo Pasaulinio karo.

Prieš 60 metų Klaipėdoje buvo pradėtas leisti laikraštis evangelikams "**Tiesos žodis**", redaktorius kuratorius **Mykolas Zablockis**.

Prieš 10 metų birželio 14 d. buvo įregistruota **Vilniaus ev. reformatų parapija**.

Prieš 10 metų birželio 24 d. Biržuose buvo ordinuotas kunigu diakonu **Julius Norvilas**.

Prieš 430 metų Vilniaus vyskupas **Valerijonas Protasevičius** pakvietė į Vilnių kovai su Reformacija Lietuvoje jėzuitų ordiną /1569 m./ ir jau 1581 m. įvyko pirmieji susidūrimai: atiminėjamos ir deginamos evangeliškos knygos, uždrausta net laidotuvių procesijoms eiti pro katalikų bažnyčias, mušami kunigai, grasinama suniokoti ir sugriauti surinkimus. O po 10 metų /1591 m./ buvo pirmą kartą sugriauta Vilniaus ev. reformatų bažnyčia. Iš viso buvo 4 Vilniaus bažnyčios sugriovimai: 2-sis - 1611 metais. 3-sis - 1639 m ir paskutinis, 4-sis - 1682 metais Pylimo gatvėje.

Lapkričio 28 d. prasidėjo nauji Bažnytiniai metai.

Bažnytinis kalendorius yra taip sudarytas, kad prasideda mėnesį prieš svarbiausią įvykį - Jėzaus Kristaus gimimo šventę - Šv. Kalėdas. Tas laukimo ir pasiruošimo priimti Kristų laikotarpis vadinamas Adventu /Lot. *adventus* - atėjimas/.

Yra 4 Advento sekmadieniai. Tuo metu Bažnyčiose negiedama "Aleliuja", skamba minorinė muzika, vyrauja rimtis ir susikaupimas. Tai apmąstymo metas, kad geriau suvoktume Kalėdų Evangeliją. Deja, mes daugiau rūpinamės tuo, kas yra šalia Kalėdų, mūsų mintys pilnos skubėjimo, rūpesčių, joje vis mažiau lieka vietos, o gal ir visai nebelieka, pačiam Jėzui. Tada Kalėdos bus tuščios, beprasmiškos. Kai Kalėdų Viešpats taps svarbiausiu mūsų širdyse, tik tada turėsime Jo ramybę ir džiaugsmą ir tada nebus sugadinta Didžioji Šventė.

REFORMATŲ BAŽNYTINĖS ŠVENTĖS 2000 METAI

Sausio	1 d.	NAUJIEJI METAI - Jėzaus vardo diena
Sausio	6 d.	IŠMINČIAI (Trys Karaliai)
Kovo	8 d.	GAVĖNIOS pradžia - 40-ies dienų priešvėlykinis laikas
Kovo	15 d.	MALDŲ - ATGAILOS diena
Balandžio	16 d.	VERBŲ SEKMADIENIS - prasideda Didžioji savaitė
Balandžio	20 d.	ŽALIASIS (DIDYSIS) KETVIRTADIENIS - Šv. Vakarienės įstatymo diena
Balandžio	21 d.	DIDYSIS PENKTADIENIS - Kristaus nukryžiuavimo ir mirties Golgotos kalne diena
Balandžio	23-24 d.d.	VELYKOS - Kristaus prisikėlimo ir mirties Pergalės šventė
Gegužės	7 d.	MOTINOS diena
Birželio	1 d.	KRISTAUS DANGUN ŽENGIMO diena, šeštinės (40 d. po Velykų)
Birželio	11 d.	SEKMINĖS - Šv. Dvasios atsiuntimas (50 d. po Velykų)
Birželio	18 d.	ŠV. TREJYBĖS šventė, skirta Šv. Dievo Trejybei pagarbinti
Birželio	24 d.	JONO KRIKŠTYTOJO gimimo diena (Joninės)
Spalio	1 d.	PJŪTIES PADĖKOS šventė
Spalio	31 d.	REFORMACIJOS - Bažnyčios atsinaujinimo šventė
Lapkričio	26 d.	AMŽYNYBĖS (Mirusiųjų prisiminimo) sekmadienis
Gruodžio	3 d.	I -asis Advento Sekmadienis - Prasideda nauji Bažnytiniai metai
Gruodžio	24 d.	KUČIOS
Gruodžio	25-26 d.d.	KALĖDOS - Kristaus gimimo diena
Gruodžio	31 d.	SENUJŲ METŲ VAKARAS

Vilniaus ev. reformatų parapija dar turėtų švęsti:

Sausio 14 d. - prieš 10 metų sugražintoje reformatų bažnyčioje įvyko pirmos pamaldos
Liepos 21 d. - bažnyčios pašventinimo diena (1835 07 21)

Kas metai ir kas diena

Su valanda kiekviena

Vis laikas ein trumpyn.

Taip gyvata išnyksta,

Senatuvė parvyksta

Ir metų skaičius ein daugyn...

Lietuvos ev. reformatų GIESMYNAS, 1915 m.

Informacija

Lapkričio 7 d., 14 d. Vilniaus reformatų bažnyčioje pamaldas laikė kun. A. Kvedaravičius.

Lapkričio 14 d. kun. Rimas Mikalauskas pamaldas laikė Kėdainių reformatų bažnyčioje ir Klaipėdoje, o lapkričio 21 d. - Švobiškyje ir Panevėžyje

Lapkričio 21 d. - Mirusių paminėjimo dieną Vilniaus ev. reformatų bažnyčioje pamaldų nebuvo, kun. A. Kvedaravičius pamaldas laikė Papilyje.

Lapkričio 28 d. pamaldas laikė kun. A. Kvedaravičius. Paskutiniu laiku pamaldos Vilniaus bažnyčioje vyksta kas antrą sekmadienį.

Gruodžio 11 d. Vilniaus reformatų jaunimas buvo susirinkęs kūrybiniam vakarui. Savo kūrybos eilėraščius skaitė Vaidotas Suveizdis, Nidas Meškauskas, išeivijos reformatų eiles deklamavo skaitovai, veikė piešinių paroda, kuri tebėra Parapijos namuose. Deja, atvyko labai nedaugelis, nesulaukė jaunimas ir savo dvasios vadovų - jaunųjų kunigų.

Diakonas Kęstutis Daugirdas lapkričio mėn. buvo išvykęs į Vokietiją, grįžo gruodžio 11 d., bet gruodžio 12 d. pamaldų laikyti Kaune, kaip buvo numatyta, jam neteko. Pamaldas laikė kun. A. Kvedaravičius atvykęs iš Vilniaus.

Gruodžio 13 d. Lietuvos teatro, kino ir muzikos muziejaus salėje (Radvilų rūmuose) Vilniaus muzikinė visuomenė paminėjo kompozitoriaus, pianisto, muzikos kritiko, publicisto, žurnalisto, mūsų Bažnyčios kuratoriaus, prof. Vlodo Jakubėno 95-ąsias gimimo ir 23-ąsias mirimo metines. Mirties metinių dieną buvo prisimintas ne tik jo muzikinis palikimas, bet ir pristatyta dar dažais kvepianti knyga apie šį muzikos ažuolą. Parengė Vlodo Jakubėno Draugijos Lietuvos skyriaus pirmininko pav. Irena Skomskienė, išleidimą parėmė Devenių kultūros fondas.

Gruodžio 18 d. Signatarų namus šventino ir Dievo palaimos prašė Vyskupų konferencijos sekretoriaus padėjėjas katalikų kunigas Rolandas Makrickas ir reformatų kunigas Rimas Mikalauskas. Stebėtinai darniai susirinkusieji pagiedojo "Dieve Tėve mielasis, laimink mūsų sielas".

Numatomas toks Šv. Kalėdų pamaldų tvarkaraštis: Kalėdų pirmąją dieną - Vilniuje su Šv. Vakariene /gruodžio 25 d./ 14 val., Švobiškyje su Šv. Vakariene /gruodžio 25 d. / 11 val., Panevėžyje /gruodžio 25 d./ 15 val., Kaune - 11 val.; Kalėdų antrąją dieną - Kėdainiuose /gruodžio 26 d. / 11 val., Klaipėdoje /gruodžio 26 d./ 16 val., Papilyje - 11 val. Biržuose, kaip visada, Kūčių vakare ir abi Kalėdų dienas su Šv. Vakariene.

K.I. Dikšaitis iš Ispanijos praneša, kad Evangelijos radijo (Wetzlar, Vokietija) lietuviškos laidos girdimos šeštadieniais ir sekmadieniais nuo 21.30 val. iki 22.00 val. Lietuvos laiku, vidurinėmis bangomis 1503 kHz dažniu, nuo sausio 8 d. 1494 kHz dažniu. Vasaros laiku vieną valandą vėliau. Jo adresas: Edif. Costamar, Apto. 1005, E-38650 Los Cristianos, S/C de Tenerife, ESPANA. Elektroninis paštas: E-Mail: kkd@step.es.

Lietuvos reformatų kunigų telefonai: senjoras kun. Petras Čepas gyv. Medeikiuose tel. 8-220-58577, kun. Algimantas Kvedaravičius gyv. Vilniuje tel. 8-298-05410, kun. Rimas Mikalauskas gyv. Kėdainiuose tel. 8-257-54626 ir mobilus 8-289-21339, diak. Kęstutis Daugirdas Kaune tel. 8-27-723838 ir Biržuose tel. 8-220-31609

Primenamieji senelių telefonai: Dalija Gudliauskienė 429118, Donata Indriūnaitė 342824, Angelina Kamčiatnienė 733757, Alfredas Naktinis 470718, Irena Petrylienė 414646, Danutė Pranulienė 444272, Birutė Šernaitė 617690